

MŪSU LIE TU VA

NOSSA LITUANIA
Cesta Postal, 4421
01000 São Paulo, ESP
★
Diretor Responsável:
DR. JOSÉ FERREIRA CARRATO
Redator: Jonas Klūtkas
Administrador: Jonas Bruška
★
Mėtinė prenumerata 25 kr.
Paskiros numeris 50 centavų.

NR 36 (1258) XXIV. 1972 M. RUGSĖJIS - SETEMBRO 7 D.-R. JUATINDIBA, 20 - 01000 SÃO PAULO, ESP. TEL: 273 - 03 - 38

150

Koks brangus turtas yra laisvė tik tas gali gyvai atjausti, kas pats jos neteko. Brazilijos 150 metų nepriklausomos valstybės laimė mes lietuviai gal geriau suprantam ir atjaučiam, negu patys brazilai, nes esame jos vėl neteke. Tai rašydamas jokių būdu nenoriu pasakyti, kad brazilai nemylėtų savo didžios šalies, kad nebrangintų savo laisvės ir ja nesididžiuotų. O visgi turi būt tiesa, jog tik tas gyvai, skaudžiai ir dėkingai priima ir sudžiūvusios duonos kąsnį, kam tas po sotaus gyvenimo buvo atimtas ir dabar tik iš tolo gali sąsė varvinti, žiūrėdamas į kitų prabangiai apkrautus stalus.

Mes nepavydim Brazilijai jos laimės, plaukiančios iš politinės laisvės. Neturim ko pavydėti, nes patys ta jos laisve naudojamės, patys patiriame jos palaimą. Mes galim ir pasididžiuoti, jog ir lietuviai įdėjo ir vis dar tebeduoda savo duokle, dėkingumo duoklę, tam mus maloniai priėmusiam kraštui, jos vyriausybei.

Kaip ir mūsų Lietuvėle pirmisiais Nepriklausomybės metais, taip ir Brazilija, turi savo trūkumų, nepritekliu. Bet e ar nesame patys gyvi liudininkai, kad nepaisant visko, kas mums pačiau tepatinka, kraštas progresuoja. Ir mes, lietuviai, drauge su tuo kraštu progresavome. Iš kavynų, iš „MATO“ lūžnų išėjom dažniausiai į savo rankom ir prakaitu pasistatytus namūs. Jaunimas lanko įvairias mokyklas, ir aukštesniasias ir aukštąsias, apie kurias prieš 25, prieš 30 ar prieš 40 metų retas kas drįsime svajoti.

Visa ta pažanga tik dėlto yra galima, kad kraštas jau pusantro šimtmečio yra laisvas nuo svetimos „globos“. Svetimi nebegali išnaudoti šio krašto lobių ir žmonių, kaip tai atsitinka visuose svetimųjų okupuotuose kraštuose, kaip ir dabar mūsų pavergtoje Tėvynėje.

Viską, ką žmogus turi, gali pikta panaudoti. Taip jis gali blogai panaudoti ir laisvę. Išgeidžia nieku ir nekieno neribojamos laisvės. Pamišta, kad mano laisvės ribos yra ten, kur prasideda kito žmogaus laisvė. Ir tokiam, kaip Brazilija krašte, kur telpa suplaukę didžiulės minios žmonių iš įvairiausių pasaulio tautų darnus sugyvenimas, darbas ir pažanga yra įmanomi tik tada, kai kiekvienas gerbia kito laisvę, ją palaiko, gina,

Stebuklingasis Šv. Marijos paveikslas Šiluvoje

IMPERATORIUS PETRAS PIRMASIS

Didžiųjų Brazilijos iškilnių proga kokie galėtų būti mūsų kilnesni ir geresni linkėjimai ir ryžtai, jei ne visa širdim darbuotis ir palaikyti pilną laisvę įstatyti ir meilės ribose

DĖKINGIEJI PRISIMENA

Yra tokio charakterio žmonių kurie nenori prisiminti, kada ir ką gero yra patyre. Jie vis būna kuo nors nepatenkinti, vis ko nors iš kitu reikalauja, o kai patys ką nors gauna, tai ir „AČ. Ū“ SUNKAI IŠSTENA.

Pastebėt, kas yra gyvenime gero, tuo mokėt pasidžiaugti, pasigėrėti, o jei tą gera yra gavęs ar patyręs iš kitų malonės, tai už tai nuoširdžiai ir padėkoti yra gero charakterio ir gero išauklėjimo ženklas.

Ypač a naudinga yra prisiminti laimės dienas užklupus sunkiomis vargo dienoms. Tie prisiminimai guodžia, ramina, žadina nauju vilčių laimingesnės ateities.

Iš to taško žiūrėtina ir mūsų tautines šventes. Jos yra proga prisiminti tautos garbingom dienoms, didingų įvykių kūrėjams ir pačiam kūrėjų Kūrėjui parodyti savo dėkingumą.

Tautos šventė rugsėjo 8 primena mums didingas Vytauto Didžiojo laikais išgyventas dienas. Primena ir Šiluvoje dangaus Karalienės apsilankymą mūsų krašte. Primena, kaip po ilgų sunkių vidaus kovų Marijos itakoje Lietuva vėl grįžo katalikų tikėjimui, kaip vėl atsigavo tautos religinė dvasia iš kurios plaukė kuklus, doras plačių Lietuvos masių gyvehimas. atsparumas surusinti ir supravoslavinti užsimaniam okupantui rusui.

Į visa tai įsimenant, tai prisimenant, atsigauja mūsų viltis, kai ir šiuos sunkius, stačiai žiaurios laikus mūsų tauta atlaikys su dangaus pagalba, kaip atlaikė seniaus.

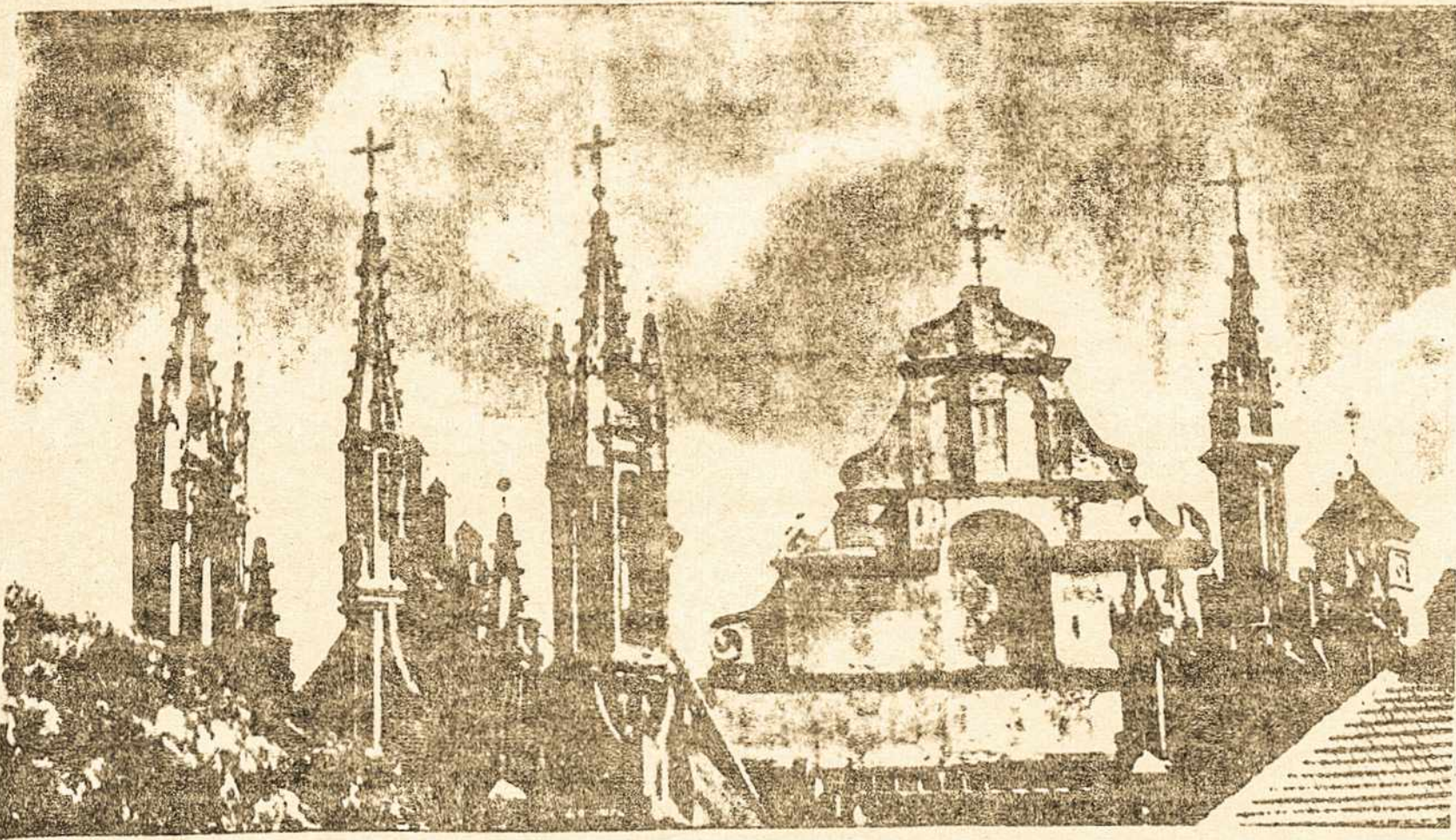
Turim tikrų žinių, jog ir dabar Lietuvoje žmonės eina Šiluvon šiomis dienomis glaudis prie Dievo ir savo Motinos Marijos širdies. Ir grįžta iš čia atsigavę sustiprėję, atsparūs visoms priešų užmačioms.

Tai, atrodo, bedieviškasis okupantas jauste jaučia. Todėl per eilę metų įvairiausiai kliudė žmonėms Šiluvoje rinktis. Paskutiniaisiais metais tokių žiaurumų nebevartojo, bet vistiek visai stipriai stengiasi atbaidyti žmones, ypač jaunimą nuo senovės prietarų.

Ber Marija traukia. Žmonės ten plaukia. Ir tai yra mūsų tautos didingosios valandos, kurių neįstengia išplėsti jokios priešų pastangos. Ir mes jungiamės su savo broliais sesėmis Tėvynėje ton pasitikėjimo, meilės ir vilties maldon, žinodami, kad nebūsime apvilti.

PAVĖRGTOJE LIETUVOJE

VILNIAUS BAŽNYČIOS ŠIANDIENĄ

Ateistinės barbarybės banga vis smarkėja ok. Lietuvoje. Šlykščiausias tos bangos tikslas – naikinti ok. Lietuvoje religinius centrus, per šimtmečius išlikusius kultūriniam lietuvių tautos landsaifte. Tai bažnyčių šventvagiškas išniekinimas.

Kaip žinia Vilnius yra vienas iš retųjų Europos centrų, kurio peizažo (sky line) didžiausias yra šventovių bokštai. Per keletą šimtmečių statytieji religinio meno monumentai puošė sostinę ir teikė jai tikrai čiurlioniško pobūdžio vaizdą.

Ateistinė iniciatyva, visų pirma, savo begėdiškos iniciatyvos taikiniais numatė Vilniaus šventoves. Nedrįsdami griauti pastatų, nes baidosi laisvojo pasaulio nuomonės, šie bailieji aziatiškų stepių čingischaniukai stengiasi lietuviškas šventoves išniekinti.

Turėdami neribotą militarinę miesto kontrolę bolševikai nusavino pastatus, atėmė juos iš kurijos nuosavybės. Šventvagystės aktais jie pavedė verstis lietuviškiems kvilingams. Po lietuviškais vardais, pavardėmis ir įstaigų pavadinimais aiškiai matyti bolševikinio čingischano nagai.

Vilniuje veikia "Vilniaus miesto kultūros paminklų apsaugos inspekcija". Tos inspekcijos viršininku paskyrė Juozą Stasiulaitį, bolševikinį istoriką ir aršų "mokslinio ateizmo" specą.

Šis komunistinės "kultūros produktas" nutarė pasigirti savo "kūrybiniais laimėjimais". Kultūrpropagandiniam leidiniui "Literatūra ir Menas" Nr.28 Juozas Stasiulaitis teikėsi duoti pasikalbėjimą. Pasikalbėjimo temą: "trumpai prisiminti naujuosius Vilniaus kultūros laimėjimus". Iš vietos šuoliais, tas lietuviško vardo čingischanas ėmė girtis Vilniaus bažnyčių išniekinimais. Štai kaip jis dėsto:

Baigta Jono bažnyčios eksterjero restauracija, statybininkams liko tik interjeras bei de-

koras. Senojo universiteto teritorijoje turėsi-me pažangios minties muziejų. Buvusioje Visų šventų bažnyčioje – Dailės muziejaus filialas, kurio lankytojai grožėsis mūsų medžio skulptūromis. Sutvarkytas Bernardinų bažnyčios stogas, čia bus įrengta Dailės instituto auklėtinių diplominių kūrinių paroda. Mykolo bažnyčioje įsikurs Architektūros muziejus. Mažytėje Bonifratų bažnytelėje (Kutuzovo gatvė Nr.1) kurią laikinai numuojame kino mėgėjų draugijai, po restauracijos darbų numatoma vargonų studija. Kotrinos bažnyčioje įrengs baroko dailės ekspozicija. Kelia nerimą Trinitorių bažnyčios likimas (?), Misionierių bažnyčioje siūlome įrengti medicinos muziejų..

Juozas Stasiulaitis žarsto bažnyčias lyg lošimo kauliukus savo kišenėje. Iš jo žodžių atrodo, kad "buitinės kultūros įstaigos badaute badauja patalpų stoka. Tam reikalui iš Vil-

niaus kurijos "nacionalizuotos" senos bažnyčios ir būriai darbininkų "pritaiko" jų šimtmečiais nusistovėjusias architektūrines formas bolševikinių išdaigų poreikiams. Viskas gera, kad tik bažnytinės patalpos būtų paskirtos nereliginiam tikslui. Kultūringose valstybėse senos, antikinės, jau pamaldoms nebenaudojamos šventyklas išlaikomos jų formoje. Tie pastatai yra bažnyčios - muziejai. Stasiulaičio veiksmai panašūs į tokį absurda kurį galėtumėm susigalvoti: dabartiniai graikai Akropoluje atidaro.. medicinos muziejų. Partenome įrengia žuvininkystės "istorinę ekspoziciją".

Taip yra Vilniuje. Aklas, fanatiškas bažnyčių išniekinimas aptemdo ateistinį protą. Kaip ankstyvojo viduramžio fanatikai daužė antikos marmurus, taip dabar Juozas Stasiulaitis, privaręs į Vilniaus bažnyčių vidų savo staliorius ir mūrininkus, "pritaiko" religinius pastatus savo "kultūros" poreikiams. Išeivija privalo ginti savo istorines, architektūrines vertybes.

Gudijos lietuviai šaukiasi pagalbos

U ŽDARYTOS LIETUVIŠKOS MOKYKLOS saviveiklos rateliai, persekioma tie, kurie siunčia vaikus mokytis į Lietuvą.

GERVIEČIAI. Sovietų Gudijai priskirtoje Lietuvos dalyje ir dabar dar gyvena daug tautiniai susipratusių lietuvių. Jie niekad neturėjo laimės pagyvneti nepriklausomoje Lietuvoje. Tarp abiejų pasaulinių karų juos spaudė lenkai, dabar dar labiau rusai.

Neseniai tolimais aplinkiniais keliais gautas raštas iš tenai. Jo viršuje užrašas:

„MES ŠAUKIAME: PADĖKITE MUMS.S.O.S!“

1940 m. rugpj.3 dieną Gudijos aukščiausia taryba paprašė įjungti į jos teritoriją šešis rajonus iš Lietuvos teritorijos: Švenčionių, Vydžių, Adutiškio, Astravo, Varanavo, ir Rodūnės. Sovietų Sąjunga „mielai tai padovanojo“: iš viso apie 7200 kvadr. kilometrų su 300000 gyventojų. To prašė gudai. Maskva davė tik Švenčionių rajoną, Dievieniškės parapiją ir Druskininkus, viso apie 82,000 gyventojų

2200 kv. kilometrų. Tada patys gudai pripažino, kad tuose rajonuose absoliučią gyventojų daugumą sudaro lietuviai.

IŠVARĖ INTELIGENTUS.

Vos tik grįžė sovietai 1944 metais, tuojau privertė lietuvius inteligentus apleisti kraštą. Jiems čia nedavė darbo. Net su revolveriu rankoje grasino: „Jei neišvažiuosi iš čia, tai.. Nebeliko čia jokių mokytojų, nė tų kurie čia darbavosi lenkų laikais.

Nesant vietoje lietuviškų mokyklų, jaunimas, norėdamas išmokti lietuviškai, vyko į Lietuvą. Bet mokslus baigę negalėjo grįžti tėviškėn, nes čia negalėjo rasti jokio darbo. Tokie dažniausiai pasilikdavo Lietuvoje. Iki 1000 žmonių pasirašę reikalavo lietuviškų mokyklų. Negavo.

KERŠIJA TĖVAMS

Tėvams, siuntusiems vaikus į Lietuvos mokyklas pradėjo keršyti. Apso apylinkėje, Melagėnų gyventojams „Pergalės“ kolchozo pirminkas Lovženko sumažino duodamus žemės sklypelius, nebeadvė gyvuliams pašaro, o ūkininką Rakelį, fitubudį prie savo namų, tyčia nukėlė darbuotis į plytinę už 7 km ir pasakė „Kai kasdien ten ir atgal pavaikštinėsi, tai žinosi, kur savo vaikus mokytį“.

BLOGIAU NEGU LENKŲ LAIKAIS....

Lenkų laikais šiame krašte veikė lietuviškos mokyklos, vaikų darželiai, klubai, skaityklos. Buvo leidžiama lietuvių saviveikla: liaudies šokiai, vaidybos rateliai, chorai. Bolševikai visa tai panaikino. Vietoj lietuviškų mokyklų atidarė vien rusiškas, ne gudiškas. Lietuviai važinėjo Maskvon, Priminė, demokratiškiausią pasaulyje konstituciją.. Niekas nieko nepadėjo. Pasaulio lietuviai, kelkit savo balsą! SOS!

LIETUVIAI, RUGSĖJO 10 D. DALYVAUKIM PAMALDOSE UŽ LIETUVĄ MOKOJE, 17 VALANDĄ. IR TAMSTA!

TVIRTI TIKINTIEJI IR JU DVASININKAI

Neduodami savo piliečiams pačių elementariausių sąžinės laisvės ir tikėjimo teisių, sovietai prieš save jau ne nuo šandien sukėlė prieš savo režimą milžinišką savo gyventojų nepasitenkinimą, pastaruoju metu išaugusį į didelius neramumus ypač Lietuvoje, Ukrainoje, Gruzijoje ir kituose užimtuose kraštuose, o taip pat pačioje Rusijoje.

*

Neseniai mus pasiekė žinios apie okupacinės valdžios Lietuvoje reakciją dėl plačiai žinomo 17.000 katalikų memorandumo, nukreipto į Jungtines Tautas. Šio Lietuvos katalikų prašymo tekstas buvo labai kuklus, nesudėtingas ir visiškai paprastas. Katalikai prašė suteikti jiems tiksliai religijos laisvės, katekizacijų, katekizacijos laisvės, maldaknygių. Jie taip pat reikalavo, kad kunigai už katekizaciją nebūtų sodinami į kalėjimus bei koncentracijos stovyklas, kad būtų leidžiama eiti savo pareigas ištremtiems vyskupams, kad valdžia nekliudytų veikti vienintelei katalikų seminarijai. Yra žinoma, kad 1972.IV.11 taip vadinamasis kulto komisaras Justas Ruglenis ir iš Maskvos atvykęs jo viršininkas Orlovas Kauno arkivyskupijos kurijos patalpose susaukė Lietuvos bažnyčios ordinarų bei vyskupijų valdytojų pasitarimą ir prievartavo ten susirinkusius bažnyčios vadovus pasirašyti jų padiktotą dokumentą, pasmerkiantį parašų rinkimą. Valstybės saugumo policija (KGB) stropiai ieškojo ir tebeieško memorandumo organizatorių, dėl to kaltina kai kuriuos aktyvesnius kunigus ir buvusias seseles vienuoles. Padaryta nemaža suėmimų.

*

Turistai Lietuvoje

Maskvos diplomatiniai triukai galėjo nutildyti Vatikano diplomatus, bet negalėjo nutildyti viešosios opinijos. Lietuvos tikinčiųjų persekiojimo faktai pasiekė Vakarus. Šimtai laikraščių paskelbė apie teismus už vaikų katekizavimą, apie vyskupų Julijono Steponavičiaus ir Slad-

š. m. Velykų švenčių metu Klaipėdoje bolševikų KGB su laikė du asmenis, fotografuojančius lauke besimeldžiančią, didžiulę minią, nes tikintieji netilpo nedidelėje bažnyčioje. Jie buvo apkaltinti bandymu savo fotografijas pasiųsti į užsienį.

Arba vėl dar vienas pavyzdys. Kučiūnų (Seinų apskr.) dzūkai pasiryžo pasistatyti naują mūrinę bažnyčią. 1939.VI.24 buvo pašventinti jos pamatai. Ligi karo pradžios bažnyčios sienos buvo ligi langų išmūrytos. Karo metu aplinkybės nebeleido statybą užbaigti. Tuo tarpu senoji medinė bažnytėlė pradėjo nykti. Neseniai Kučiūnų parapičiai kreipėsi į Maskvą, prašydami leisti jiems bažnyčios statybą užbaigti. Savo prašymą parėmė 700 parašų. Tai labai nepatiko okupantams. Jie pasikvietę tardė ir baugino Lazdijų kleboną kun. Kriščiūną, žadėdami mūro sienas susprogdinti, medinę bažnytėlę uždaryti, o prašymą pasirašiusius uždaryti į daboklę. Lazdijų rajono vadeivos pasiūlė mūrines bažnytėlės sienas atiduoti vietas kolehozui, kad jis ten įruošų smuklę. Tačiau žmonės pasipiktino ir vėl kreipėsi į Maskvą.

Klaipėdos katalikai taip pat š. m. kovo mėnesį paprašė atiduoti jų pokario metais pasistatytą bažnyčią, kurioje okupantai įruošė filharmoniją. Savo prašymą parėmė 3000 parašų. Bolševikai, užuot išklausę prašymą, pradėjo suiminėti parašus rinkusius asmenis.

*

Tuo tarpu persekiojamieji Lietuvos tikintieji yra tvirti ir vieningi. Kaip jie mėgsta už tikėjimo laisvę kovojančius savo kunigus, matyti iš fakto, kad

kevičiaus nušalinimą nuo pareigų ir laikymą jų ištėmimo, apie 17.000 peticiją...

Kremlius, norėdamas vadinamos detante su Vakarus, jautrus tokiai opinijai. Bet žino, kad įprastinis apšaukimas, jog tai "socialistinės santvarkos priešų šmeižtai", jau nieko ne-

mums jau gerai žinomas kun. Zdebskis, šiuo metu kašnamas žinomoje Pravieniškųjų priverčiamųjų darbų stovykloje, yra savo parapičių ypatingai mylimas. Šilinės atleidimų metu parapičiai užprašė už jį 200 šv. Mišių. Nemažesnės tikinčiųjų meilės yra užsipelnęs Marijampolės koncentracijos stovykloje kankinamas kun. P. Bubnys. Pažymėtina, kad katalikai laikosi labai tvirtai ir KGB tardomi bei terorizuojami savo parašų neišsiginą.

*

Neįstengdami palaužti tikinčiųjų, bolševikai visomis išgalėmis įvairiomis provokacinėmis priemonėmis stengiasi sukompromituoti kunigus, vyskupus ir tokiu būdu bažnyčią iš vidaus susprogdinti. Vienintelės negausios kunigų seminarijos klierikai verčiami būti KGB agentais. Veiklūs kunigai perkeltami į malytes parapijėles. Bažnyčią lankantieji skriaudžiami darbovietėse, o dažnai iš jų visiškai atleidžiami.

Taigi prieš religijos griovimą Maskva sutelk didžiausius savo spaudos ir propagandos pajūklus. Tačiau tikintieji ryžtingai laikosi ir yra dvasiniai stiprūs. Mes turime ger vilčių, kad laimtojais išeis ne smurtas, bet tiesa. b. kv.

įtikins. Patikimiau rodysis, jei tai sakys iš Lietuvos atvykę kunigai ar į Lietuvą nuvykę turistai, ypačiai turistai kunigai.

Geros valios, bet padėties nepažįstantiems turistams šią vasarą buvo surengta tokia "tikėjimo laisvės" paroda. Viena turistų grupė, kurioje buvo ir kunigų iš Amerikos, buvo nuvežta į Druskininkus. Nuvežta šeštadienį, ir jai parodytos iškilmingos vestuvės... bažnyčioje. Jau nieji ir palydovai atvyko keliais automobiliais, apkaišytais gėlėmis. Bažnyčioje grojo vargonai. Šliūbas iškilmingas...

Rytojaus dieną atleidai. Daug žmonių ir kunigų. Turistam kunigam specialiai pranešta, kad sumą laikys ir procesijai vadovaus... vyskupas J. Steponavičius. Taip ir buvo. Tik jam nebuvo leista pamokslo sakyti.

Nukelta 1 4 psl.

LABAI SUNKIAIS RELIGINIO IR TAUTINIO PRIEVARTAVIMO LAIKAIS LIETUVOJE APSIREIŠKUSI ŠVČ. DIEVO MOTINA ATGAIVINO MŪSŲ TAUTOS TIKĖJIMĄ BEI ATSPARUMĄ SUPRAVOSLAIVINIMUI IR NUTAUTINIMUI. NEPRIKLAUSOMYBĖS METAIS ŠILUVA BUVO GYVAS DVASINIO ATSAUGAJIMO ŽIDINYS, KUR RUGSĖJO 8 SUPLAUKDAVO DEŠIMTYS TUKSTANČIŲ ŽMONIŲ. MALDINGA ŠIRDIM JUNKIMĖS SU BĖDĖVIŠ KOJO KOMUNIZMO PAVERGAISIAIS BROLIAIS TĖVYNĖJE KARŠTAI ISTVERMINGAI MALDAIŲ NEAPVILS MŪSŲ MYLIMOJI MARIJA!

Petras Pakalnis

DIDELIS UŽDAVINYS

Jau nekarta buvo Mūsų Lietuvoje rašyta, Šiaurės Airijos 'Ulsterio' katalikai ir protestantai kovoja savo tarpe ir nenori vieni kitiems nusileisti. Toji kova tęsiasi jau trejus metus, ir niekas negali pramatyti, kuo ir kada ji baigsis. Kraštutiniai katalikai yra susiorganizavę į Airijos Respublikos Armiją, susidedančią iš drasių ir gerai apsiginklavusių vyrų. Jie nori prijungti Ulsterį prie Airijos ir savo tikslo siekia teroro priemonėmis šaudyti Anglijos kareivius, padega krautuves ir viešbučius, sprogdina prieš namus ir nori priversti Angliją išsižadėti Ulsterio. Iš savo pusės, Ulsterio protestantai įsteigė Ulsterio apgynimo Sąjungą, kuri turinti apie 37 000 narių. Spėjama, kad Ulsterio protestantai, organizuoti ir neorganizuoti turi apie 100 000 ginklų.

Matydama, kad vietos policija negali sudrausti kovojančių partijų, 1969 m. Anglijos vyriausybė pasiuntė į Ulsterį 4 000 kareivių. Pradžioje katalikai juos priėmė gana šiltai, nes manė, kad jie apgins juos nuo protestantų išsiškimo. Bet vėliau, pastebėję jų tanamą ataką šališkumą, pradėjo ir juos šaudyti. Didžiausias susiremimas tarp katalikų ir anglių kareivių įvyko sausio mėnesio 30 dieną. Ji dabar vadinama "kruvinuoju sekmadieniu". Noredama iversti į Ulsterį tvarką ir taiką, Anglija paleido Ulsterio parlamentą, atstatė ministrų kabinetą ir pavadė krašto valdžią vienam Anglijos parlamento nariui, kuris bešališkai turėtų spręsti kovojančių partijų ginčus. Išklauses katalikų ir protestantų nuomones, Vilhelmas Whitelaw, Ulsterio valdytojas, įkalbėjo jems paskelbti ginklų paliaubas. Ramioje ir taikioje atmosferoje jis galėsi išklausti kovojusių partijų pageidavimus ir ieškoti tos pačios problemos sprendimo. Deja, birželio mėnesį sutartos ginklų paliaubos tvėrė tik 13 dienų. Nežinia, kas pirmas pradėjo šaudyti ar anglių kareiviai ar Airijos Respublikos Armijos nariai. V. Whitelaw tvirtina, kad pirmieji pradėjo šaudyti katalikai, norėdami tęsti ir prastus teroro aktus.

Įtrokšdami ramybės, ramesnieji Ulsterio gyventojai katalikai ir nekatalikai, buvo užbarikadavę savo kvartalus ir neįsileido į juos anglių

kareivių. Įėjimas į tas savotiškas tvirtoves saugodavo protestantų ir katalikų sargybos, susidedančios iš neginkluotų jaunuolių. Iš savo pusės angliai uždraudė kaikuriuose gatvėse statyti automobilius ir sunkvežimius, nes juose teroristai slėpdavo sprogstamąsias medžiagas. Taip, pavyzdžiui, rugpjūčio mėnesio pradžioje vienas teroristų automobilis, prikrautas bombų ir paliktas vienoje Belfasto gatvėje, sprogo ir užmušė 11 bei sužeidė 130 nekaltų žmonių. Ir tas nelaimingas incidentas įėjo į Ulsterio istoriją "Kruvinąjo penktadienio" vardu.

Išgirdes apie šį įvyki, Ulsterio Valdytojas Whitelaw nutarė imtis griežtesnių priemonių. Jam buvo aišku, kad Ulsteris tol neturės ramybės, kol jame viešpataus teroristai, susispietę į katalikų kvartalus. Todėl jis įsakė kariuomenei išdirbti smulkų planą, išveržti į katalikų "tvirtoves" ir sumti visus Airijos Respublikos Armijos narius. Apie savo planą jis painformavo ir Airijos vyriausybę, Norėdamas išvengti bereikalingo kraujo praliejimo, Whitelaw prieš invaziją išpėjo Belfasto ir Londonderry gyventojus, kad jie be reikalo nevaikščiotų gatvėse.

Viena liepos mėnesio dieną 13 000 Anglijos kareivių išveržė paryčiais į Belfasto ir Londonderry katalikų kvartalus ir pradėjo ieškoti ginklų ir teroristų. Pajutę pavojų, teroristai išsislapstė be jokio pasipriešinimo. Iškrate tartines vietas, kareiviai rado keletą kulkosvaidžių, 50 šautuvų, 27 pistolėtus, apie 20 000 šovinių ir 3 000 svaru sprogstamos medžiagos. Nebejausdami pavojaus, Ulsterio protestantai pradėjo griauti savo barikadas. Anglijos parlamente Whitelaw paaiškino savo akcijos priežastį, pradžioje rudenio pabrėžė plebiscitą, kuriuo Ulsterio gyventojai galės pasisakyti, ar nori priklausyti Anglijai ar Airijai, o tuo tarpu jis noris susaukti protestantų ir katalikų atstovus, kurie jam išdėstys savo pageidavimus ir pateiks pasiūlymų ateičiai. Sakoma, kad būdamas Londone Whitelaw tarėsi su premjeru, kaip būtų galima nuginkluoti protestantus.

Trūksta įrodymų, kad Whitelaw būtų šališkas žmogus. Tačiau jo uždavinys tikrai yra didelis. Sustabdes teroristų veikimą ir pravedęs plebiscitą, jis turės pašalinti protestantų privilegijas ir ginti katalikų teises, kurie iki šiol įvairiais būdais buvo neigiami.

TURISTAI

Iš 3 pusl

Tai buvo skirta turistams. "Tegul jie mato: pas mus laisvė ir bažnytiniam šliūbui, laisvė ir vyskupui Steponaičiui judėti. Tegul jie apie tai papasakos Amerikoje"

O kai turistų nėra, bažnytiniai šliūbai tegali būti atliekami privačių privačiausiai, ir vyskupas Steponavičius turi sėdėti savo ištrėmimo vietoje — Žagarėje.

"Moralas" iš tų faktų dvejojamas. Viena, Kremliaus tarnai jau trūs Vakarų opinijos šauksmui, taigi reikia daugiau to šauksmo. Ant ra, turistų atvykimo proga ir Lietuvos žmonės bent vienai dienai gauna patirti tikėjimo laisvės spindulėlį.

TAUTINIŲ LOBIŲ INAŠAS

„Yra tapę elegantiška mada kalbėti jog mūsų laiku civilizacijoje tases išnykiančios. Nesutinku su ta pažiūra. Jei tautybių įvairumas išnyktų, tai tap tume tokie pat skurdžiai, kaip tada, jei visų žmonių būtų tokie pat visai įvairūs veidai, tokios pat asmenybės. Nes tautos yra žmonijos lobis. Ir pati mažiausioji iš jų turi sava spalva, nešioja savyje ypatingą Dievo intencijų užsimojimų aspektą.“

Taip parašė šiuo dienu didysis rusų rašytojas ir Nobelio literatūros premija laureatas A. Solženicinas. Tai pradėjo su prasti Š. Amerikos vyriausybė ir auklėtojai ir todėl imasi raginti tautybes palaikyti ir savo kalbą ir tautinius papročius, nes tai esą Amerikos kraštui dideli kultūriniai turtai, kurių negalim išsižadėti.

Panašiai giriasi portugalų tautos kultūriniais įnašais Brazilijai. Ateis laikas, jog atsakingieji Brazilijos krašto vyrai supras, įvertins ir norės palaikyti ne tik portugalų bet visų kitų čia atvykusių tautų kultūrinius įnašus.

Kokiais tai sumetimais reiktu mums, lietuviams stengtis nuolat kratyti savo tautos paveldėtą dvasios turtais, prie jų aišku pirmiausiai priskaitant savo kalbą? Tas klausimas vpač liečia mūsų jaunimą. Argi nesididžiuojama, kad mokyklose išmokstama vienos, ar poros svetimų kalbų? Ir už tai dar mokama gerokus pinigus. Tai kode, nesididžiuoti namie išmokstama savo tėvų ir senolių kalba?

J. K.

Seimų krašte Vidugirių kaimo ansamblis „Rūta“

M Ū S Ū L I E T U V A I l c i e s i e m s

M L MAŽIESIEMS NR. 47

RUGSĖJO
GIMTADIENIAI 1972

9=Maria Musnickis, Cláudia Regina Greičius=2, 4=Eliana Milinavičius, 12=Nida Peleckaitė, 19=Elisabeth Greicius, 24=Oswaldo Teixeira de Brito, 24=Valéria Musnickis, 27=Maurício Bendoraitis

NUMERIS SEPTYNI

Numeris 7 mūsų gyvenime dažnai pasirodo. Kartais jis nelabai mylimas ir malonus, o kartais labai.

Vaikas pradeda eit į mokyklą septynių metų amžiaus.

Septyni - skaitosi melagių skaičius.

Septintą mėnesį Brazilijos jaunimas praleido Amerikoje - Kongrese.

Septynios yra lietuvių organizacijos Ramovėje Septyni yra nykštukai pasakoje.

Septynios yra dienos savaitėje.

Septynios spalvos vaivorykštėje.

Septynios gaidos muzikoje.

Septyni buvo Graikijos žinovai.

Septynios buvo "maravilhas do mundo".

Septynios mirtinos nuodėmės.

Septyni Sakramantai.

O mano namuose yra Septynios vištos.

Nilza Guzikauskas.

SEMPRE ALERTA

Inglaterra, 1908. Tendo participado da guerra dos Bôeres, na Africa, o coronel Baden Powel, oficial inglês, observou a inabilidade dos jovens das cidades para as tarefas do campo. e teve a idéia de fundar a organização dos "boy scouts" ou seja, o escotismo. A entidade logo ultrapassou as fronteiras inglesas e se propagou para outros paises.

O primeiro Congresso Internacional dos escoteiros teve lugar em Londres em 1920 com a participação de delegações de 32 paises. Desse conclave resultou a criação do Conselho Internacional com sede na capital britânica. O congresso realiza-se desde então de quatro em quatro anos.

As leis fundamentais dos escoteiros são respeitadas pelas agremiações de todos os paises. As eventuais diferenças são adaptações às particularidades de cada nação. De modo geral os escoteiros são organizados em patrulhas e duas patrulhas formam uma tropa.

No Brasil, o escotismo foi introduzido por marinheiros e oficiais da nossa Marinha de Guerra. Entrando em contacto com a sede mundial do movimento, fundaram a sede do primeiro núcleo no Rio de Janeiro em 1910. Em 1914, surgiu em São Paulo a Associação Brasileira de Escoteiros, por iniciati-

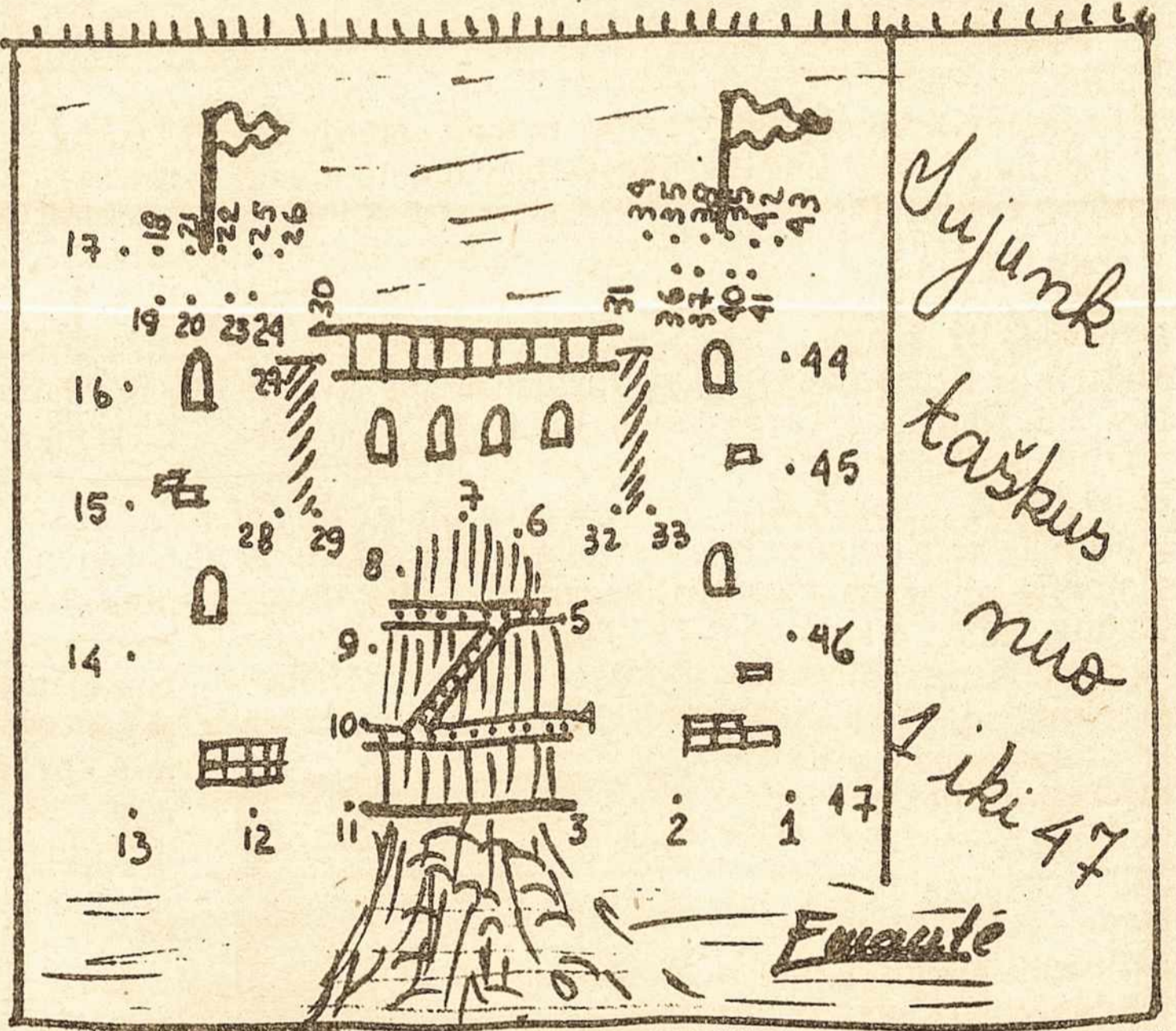
va de J.C. Macedo Soares. O movimento apoiado por personalidades ilustres como Olavo Bilac e Coelho Neto, grandes incentivadores de iniciativas Cívicas, rapidamente, propagou-se pelo pais. Em 1926 foi fundada a União dos Escoteiros do Brasil, organismo que veio unificar e superintender as atividades ligadas ao escotismo em nossa terra.

No Brasil, os escoteiros de 7 a 10 anos são chamados lobinhos, dos 11 aos 14 anos são escoteiros, dos 15 aos 17 anos, escoteiros senior, dos 18 aos 24 anos são os pioneiros.

O escotismo é como que uma escola de educação moral e cívica, onde se aprende a ser solidário com os semelhantes, a ter personalidade, disciplina e caráter, o amor à natureza, ao trabalho, a ser enfim útil ao próximo, à família e ao pais.

Nilza Guzikauskas

(Nota do redator: Há escoteiros lituanos nos seguintes paises: E.U.A., Canadá, Austrália, Alemanha, Inglaterra (antigamente houve também no Brasil, Argentina e Venezuela). O governo soviético proibe escotismo em Lituânia. pois é um movimento patriótico e cre...

II RUTĖ IR IKIŠTUTIS

D. BASTYS

MONTREALIO GINTARAS

Alfonsas Nakas

Pasaulio Lietuvių IV-ji Tautinių šokių šventė artėja, artėja. Du tūkstančiai šokėjų iš JAV, iš Kanados, iš Anglijos, Argentinos, Brazilijos, Vokietijos ir Urugvajaus liepos 2 d. Chicagos Tarp-tautiniame amfiteatre užpildys areną. Į areną ateis jie ne kaip Romos gladiatoriai prieš du tūkstančius metų, o kaip čekų sakalai šio šimtmečio pradžioje. Ne kautis ir mirti nemirtingoje mirtingojo cezario garbei, o tautiniu šoku sukelti džiaugsmą savųjų tarpe, gi svetimiesiems paliudyti laisvos lietuviškos išeivijos gausą ir ga-

jumą. Liepos antroji Chicagoje bus didelė diena. Viena iš IV Tautinių šokių šventėje dalyvaujančių grupių bus Montrealio Gintaras. Prieš ketverius metus įvykusios III-sios Tautinių šokių šventės metu dalyvavo net trys Gintarai, bet visi jie buvo iš kitur (Urugvajaus, Hartfordo ir Toronto). Montrealio Gintaro tuomet ten nebuvo. Montrealio Gintaras

Montrealio Gintaro meno vadovas Zigmantas Lapinas.

kaip tik anais 1968-siais metais gimė. Jo pilnas vardas: Montrealio Jaunimo ansamblis Gintaras. Tai trijų komponen-

VIRŠUJE: Montrealio Gintaro liaudies instrumentų orkestras ir tautinių šokių šokėjai.

tų junginys: lietuvių liaudies instrumentų orkestras, dainininkų grupė ir tautinių šokių šokėjų grupė.

Ansamblio steigėjas bei meno vadovas -- Zigmantas Lapinas. Vidutinio amžiaus, universalių gabumų, nepaprastos energijos vyras. Nors šeimos pragyvenimui pelnyti baigė inžinerijos mokslus (dirba sprausminių lėktuvų motorų konstrukcijoje), bet jaunystėje Kauno konservatorijoje gautos muzikos žinios neliko užmirštos. Z. Lapinas savo muzikos kūrinių yra davęs Montrealio Dramos teatrui, lietuviškiems filmams, o Gintaro ansamblyje jaunuolius jis išmo-

kė groti keliais skirtingais liaudies instrumentais. Ansamblio tautinių šokių vadovė, nuo patikimo, yra Hilda Lapinienė. Ina Kličienė lavina dainininkus, o Rimas Lapinas vadovauja instrumentalistams.

Montrealio Gintaras, pirmą kartą vietinei publikai viešai pasirodęs 1969 m. balandžio 26 d. (ansamblio krikštynos), per trejetą metų visokiomis progomis savo publiką daugelį kartų linksmino. Ir ne tik savo. Per trejus metus su koncertais-spektakliais yra gastroliaavęs eilėje Kanados ir JAV miestų: Washingtone, Ottawoje, Toronte, Hamiltone, Rochesteryje, Philadelphijoje, Londone, Hartforde, Bostone, Vancouveryje, Edmonte, Winnipege, Chicagoje.

DIDELI STIPRŪS MUSKULAI NEVARDOIAMI SILPNĖJA. NYKSTA PANAŠIAI IR NEVARDOIAMI DIDŽIAUSI TALENTAI SUSKURSIAMA TIK BE NAUDOS IR PAČIAM JUOS TURINČIAM ASMENIUI IR TAUTAI. ŠTAI KODĖL YRA LABAI SVARBU JAUNAM ŽMONUI IŠNAUDOTI TALENTUS

Montrealio Gintaro tautinių šokių vadovė Hilda Lapinienė.

JUOŽAS KRALIKAUSKAS.

MINDAUGO NUŽUDYMAS

Tęsinys

Ne per dešimt, jau ir ne per dvidešimt metų jis vis kibirkščiavo akimis ir vis ką nors puolė; piktai svetimuosius, bet dar pikčiau savuosius: nuožmiai tolimuosius, bet dar nuožmiau savo brolius, seserėnus, brolėnus ir galop svainį. Tegu jis prasmenga. Tegu jis pasižaksės, kai miniu jo vardą. Isiskonėjo, matome, didžioji lydeka lyti mažesniausias žuvis. Bet aš būsiu galop tas ešeris, kuriuo Mindys pasprings ir nusprogs...

O ką gi aš? Kur pirmiausia?

Žirgužį vyti vėl Kernavėn? Prisitaikęs nu-dėčiau. Bet tada jau ten ir pražūčiau. Su-draskytu jo šunsargių gauja.

Ne, dar ne Kernavėn. Persiskubinsi - tik pats prapulsi. Kirsk tik užsitikrines, kad po to savas kailis išliks neidrėkostas...

Ir švysteli mintis: Karšuvon. Į Aukaimį pas Treiniotą. Daumantą perlieja nuodžiugis - aha, ten...

Ei rėksai, aha.

Taip, į Aukaimį pas Treiniotą, pas galin-gą ir tikrą, talkininką...

Daumantas joja Žemaitijon pas Treiniotą.

Daumantas tymelio balne su dviem pil-nom priebalnėm: maisto ir dangos atsarga ilgai jočiai - Karšuvon pas Treiniotą.

Tenka joti miškų keliais, keleliais ir ta-kais. Vis užuolinkiais ir vingiais. Paupiais. Pro pelkes, kuriose létai braidžioja ilgablauz-džiai garniai ir baltos gervės su juodais spar-nų galais. Kai kuri pelkė didumo lyg ežerio-kas. Retkarčiais radęs kur sausą ir patogų pri-jojimą, pasiganydamas, maudosi ir atsiaušina. Nuvirtęs atgaiyian pavėsin, paseka žuvų šokinė-jimą. Pasiuogauja žemuogių, mėlynių ar avie-čiu.

-Ėsk, Tryski, ėsk. - laikydamas rankoje kumpį, Treiniota peni savo milimajį medžio-klės sakalą Tryski.

Sakalas niūriom akim, balta krūtine, aud-ros debesio pilkumo. Raibas del skersai vin-giuotų dryželių. Siauri, dalginiai sparnai savo ilgumu siekia uodegos galą. Žvalus, narsus ir žaibiškai vikrus medžioklinis smogikas. Šviesiai pilku snapu kapoja raudoną kumpį, atsiplėšdamas mėsos.

Nei puotos, nei medžioklės Daumantui neruošiu. Apsieisim ko tyliausiai.

Treiniotai sukyla atsiminimai iš sunkaus Kernavės apgulimo, buvusio prieš trylika me-tų...

...Drėgmė, purvas, atmatos, žirgų mešlo kvapas. Vieną dieną, lydimas šito Daumanto atvyko garsusis krivė Prutas, mėgindamas su-taikyti apsuptąjį Mindaugą ir Tautvilos są-jungininkus...

Krivė Prutas: „Arba karas yra šventas, arba piktadarystė“.

Tautvila: „Šis karas šventas, kadangi už tėvų palikimą“.

Krivė Prutas: „Šventas sąjungoje su sve-timšaliais prieš dėdę? Su dievu priešais kry-žiokais?“

Tautvila: „Skriauda pirmiausia ieškojo teisybės pas krivę Prutą. Bet krivė skriaudos nepamatė, neatjautė ir neužtarė. Kaipgi pa-matys: skriaudikas anuomet atrodė galinges-nis už nuskriaustuosius. Nenorėta pamatyti: iš giminių prisiplėšęs Mindaugas nepašykstė-jo krivei dovanų. Po to nuskriaustieji užtari-mo ir pagalbos ieškojo ten, kur galėjo rasti.“

Krivė Prutas: „Sajunga su plėšikais prieš tėvo broį - tai išdaviko nusikaltimas, gėda.“

Tautvila: „Kur girdėta didesnis už Min-daugą plėšikas? Kas kitas tiek nusikaltęs prieš visą giminę savo? Ne bitės kaltos, jei-gu jos turi gelti. Kaltybė tikrai lokio, kam įsigeidė jų dreve draskyti“.

Krivė Prutas: „Ko jūs norite?“

Tautvila: „Nukirsti Mindaugo galvą ir pa-mauti ant baslio“.

Krivė Prutas: „Kokiom sąlygom susitaiky-tumėte?“

Tautvila: „Per vėlu taikytis. Nėr sąlygu.“

Kada kilpa jau aplink kaklą, jis gali viską prižadėti. Bet paskui ir vėl savo daro. Per daug gerai jau jį pažįstame“.

Krivė Prutas: „Jo pilis neįveikiama“.

Tautvila: „Nėra neįveikiamų pilių. Lau-kiamo tik atvykstant naujų rinktinių: iš Ry-gos, ir iš Galičo. Jau arti Mindaugo paskuti-nė diena. Ko gi atvykai, jei pilis neįveikia-ma?“

Krivė Prutas: „Cia žmonės miršta o reika-lo. O kiekvienas žynys tausoja ir gano gyvy-bę“.

Tautvila: „kad žmonės čia miršta, kal-tas Mindaugas ir jo pakurstytojai“.

Krivė Prutas: „Tai jūs nenorite santaikos tarp savųjų?“

Tautvila: „Labai norime. Labai. Dėl to ir siekiame nukirsti santaikos ardytojui galvą“.

Krivė Prutas: „Ar viešpats Tautvila ištarė jūsų visų žodį?“

„Taip. Taip. Taip.“ patvirtino visi kiti tarp jų ir jis - Treiniota.

Tada ten - sąjungininkų stovykloje prie apsuptos Kernavės - Treiniota pirmąkart pa-matė šį Daumantą. Jaunas Mindaugo svainis atrodė labai drąsus, labai savimi pasitikis ir kažkoks paslaptingas. Atlydėjęs kvię Prutą, jis stovėjo aukštas ir tiesus, klausėsi ir tylėjo. Paskui su krive jis atgal išėjo, neištars net nė vieno žodžio...

Rytojaus dieną prie skobnio tikrai Treinio-ta ir Daumantas. Vienas vienoje pusėje, antras priešais antroje. Tik jiedu.

Abu įžymūs karo vadai, didelių mūšių lai-mėtojai.

Daumantas pagiria Treiniotą. Žemaičių vieš-pats - tai dižiai iškilnus ir galingas vadas. Žemaičių garbė. Dievų mylimasis. Jo garsa girios kartoja šimtais ne tik iki Kernavės ir Utenos.

Pokalbyje Treiniota šaltas ir mažakalbis. Stengiasi ko daugiau iškvosti ir užgirsti, o ko mažiau pasakyti. Klausio ir valgo: visada valgo daug. Jis geležinės sveikatos, niekad nėra sir-gęs.

- Bet man atrodo, lyg Žemaičių viešpats kažkaip nepasitikėtų manimi? - pasitikrina Daumantas, žiūrėdamas į pusiau primerktas akis.

- Ogi ar lengva man tavimu pasitikėti? atklausia Treiniota.

- Hm, kodėlgi, viešpatie?

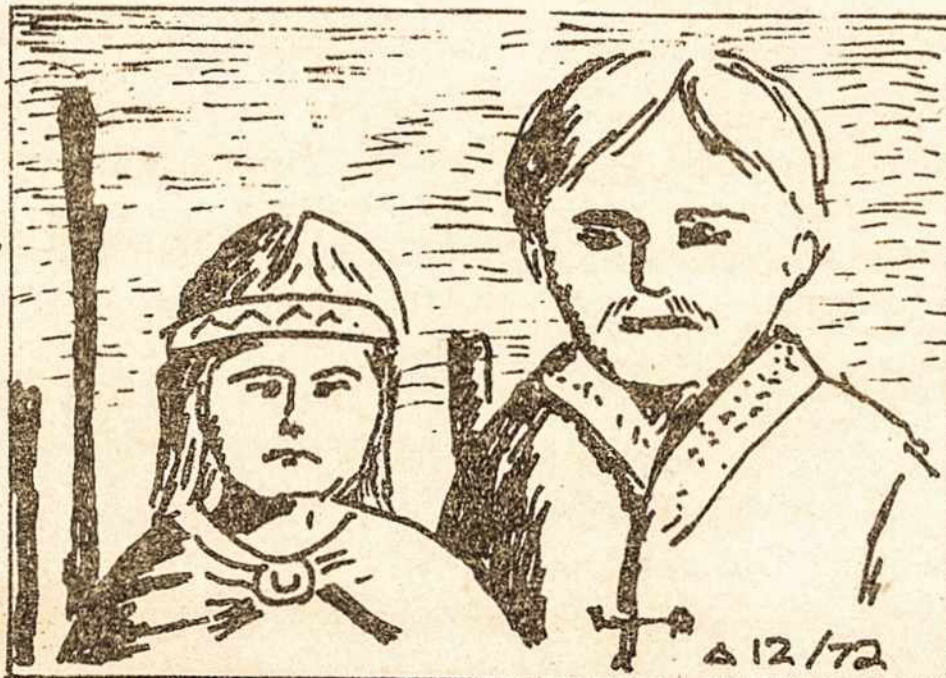
- Ehe. Pats esi gi artimiausias jo patikėti-nis. Daumantas prikanda lūpą.

VINČAS PIETARIS

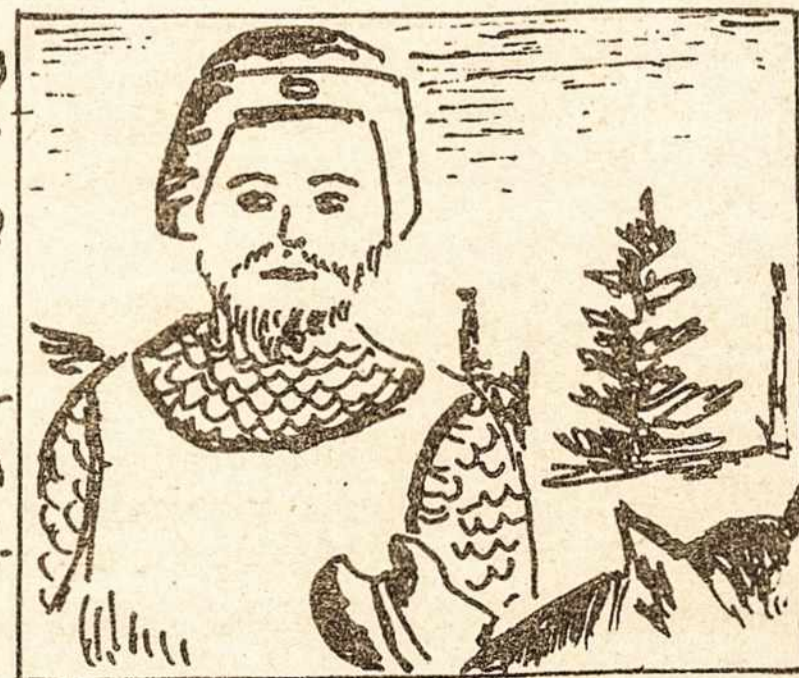
ALGIMANTAS

ALF. D. PETRAITIS

ŽMONĖS ŽIŪ-RĖJO Į SUDE-GUSIUS NAMUS. IŠLANDE, KAIMA IR PILI, LIŪDNI GRĮŽO ATGAL

TUO TARPU I PILI ANT SUŠILUSIO ŽIRGO SKUBĖJO RAITELIS. „KAS ČIA PAS JUS ATSI-TIKO?“

POKALBIS SU T. ANTANU SAULAIČIU APIE JAUNIMO KONGRESĄ, IŠPŪDŽIUS IR TOLIMESNĖS VEIKLOS PLANUS.

Ar Š. Amerikoje vasaros pagrindinis įvykis ir buvo Kongresas su šokių šven-
te?

Taip, bet vyko normaliai vasarinė programa - ateitininkų škautu ir kitos stovyklos (ir Kongreso metu) ištisą vasarą. Clevelando „Grandinėlė“, 1970 metais buvusi Venezueloje ir Kolumbijoje, tuoj po JK išvyko tautinių šokių koncertams į kokius penkis Europos kraštus. Nesnaudė ir kiti baltiečiai: estų pasaulinis kongresas buvo nepaprastai sėkmingas, per visą Kanados valdžios televizijos tinklu ištisą valandą puikiai rodytas. Jų skautų-čių stovykloje buvo 1500 jaunimo iš bent 5 kraštų, įskaitant ir lietuvių atstovus, kurie buvo ir latvių stovykloje (800) stovyklautojų. Visiems šiems įvykiams davė bendrą nuotaiką vėliausi susidėginimai Lietuvoje, kurie, kiek žinoma, turėjo įvykti ar gal net įvyko taip pat Latvijoje ir Estijoje.

Kaip atsiliepė į Kongresą kitų kraštų jaunimas?

Pas mus spauda iš Europos ir Australijos dar neatėjo, bet jau mūsų šeimoms ir Pietų Ameriką išskridus, išlydėjome Europos lėktuvą su Vokietijos, Anglijos, Belgijos atstovais - jie atrodė labai patenkinti. Grįždamas sustojau Venezueloje, kurios 6 atstovai labai užsidegė toliau veikti ir kitus veiklon įtraukti.

Ir trečiasis Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas vyks Brazilijoje?

Taip nubalsavo 250 atstovų iš 14 kraštų. Kadangi iš anksto prieš iš Brazilijos išvykdamas neparuošėme siūlymo ir projekto, galutiną sutikimą nutarėme duoti per V PALK vasario mėnesį pasitarę su organizacijomis ir visuomene Brazilijoje ir gavę kitų keturių P. Amerikos kraštų pritarimą, nes jie turės daug mums padėti. Bet buvo palikta kita galimybė - ruošti 1076 metais Australijoje.

Kiek atvyktų į Kongresą São Paule?

Visų pirma - būtų oficialūs 250 atstovų (Brazilija turėtų 17). Manau, kad iš Šiaurės Amerikos atvyks bent 2 pilni lėktuvai, įskaitant suaugusius turistus. 1975 metų Kalėdų atostogos labai patogios visiems, net daugiau, negu liepos mėnuo.

Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos valdyba įsteigta Pietų Amerikoje. Kokie bus jos darbai?

Viena sąlyga bus artimas bendradarbiavimas tarp Argentinos, Brazilijos, ir Urugvajaus; antra - mūsų, buvusių Kongrese, indėlis. Svarbiausias uždavi-

nys, paraiškų ir toliau megztus ryšius su visų laisvojo pasaulio kraštų lietuvių jaunimu. Mes tikimės platesniu mastu susitikti ir pasitarti per V PALK, į kurį turėtų atvykti PLJS ryžininkų iš Š. Amerikos ar net iš kitur, per Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Seimą Vašingtone 1973 m rugsėjo mėn. ir pan..

Kokios buvo paties pareigos Kongrese, mielas Tėve Antanai?

Svarbiausia, čia Brazilijoje padėti mūsų dalyviams pasiruošti Kongresui, kad ir mūsų įnašas būtų didesnis ir naudingesnis. Pačiame Kongrese, šalia įvadinės paskaitos, teko būti studijų savaitės kapelionu ir jaunimo stovyklos vadovu. Įdomiausios pareigos buvo kaip tik stovykloje, nes tą patį darbą turėjau ir pirmojo JK metu. Prisidėjau ir prie pokongresinių kelionių ruošos bei pravedimo, kaip ir kun. J. Giedrys iš Urugvajaus bei kun. J. Margis iš Argentinos. Labai daug mūsų jaunimo Amerikoje nereikėjo rūpintis, kadangi jis laikėsi labai gerai, o tikrai puikiai vadovavo Arūnas Steponaitis ir globojo kun. H. Šulcas.

Teko nugirsti, kad pirmojo J. Kongreso stovyklos metus stovyklautojai taip labai susižavėjo jos komendantu A. Saulaičiu, kad nesurodam, kaip kitaip parodyt jam savo dėkingumą įmetė jį į Spyglio ežerą ir gerai išmaudė. Ar tai tiesa?

Ir antra, kokiu būdu parodė savo dėkingumą šios stovyklos dalyviai?

Taip, 1966 metais paėmę už rankų ir kojų, nunešė iki „Spyglio“, bet iš pagarbos vadovui (o gal ir klierikui) nediršo įstumti. Tada padaviau draugams laikrodį bei batus ir išokau pats kad nepadaryčiau stovyklautojams gėdos. Paskutinėje stovykloje neturėjau laiko eiti į pirtį, ar būbus skalbti, tai kartą pats su visais drabužiais Lapių ežere pasimaudžiau. Šiais metais stovyklautojai nebuvo tokie triukšmingi, o jų geras nusiteikimas man (jeigu toks buvo) išblėso, kai jau visiems sulipus į Autobusus Torontan ke liauti, liečiau išlipti ir per lietuvių surinkti paliktus aikštėse ir miške popierius. Bet už tai Kongreso užbaigimo metu perdavė Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininko pareigas, o tai gali būti proga gerai iššimaudyti savo pra-
kaite.

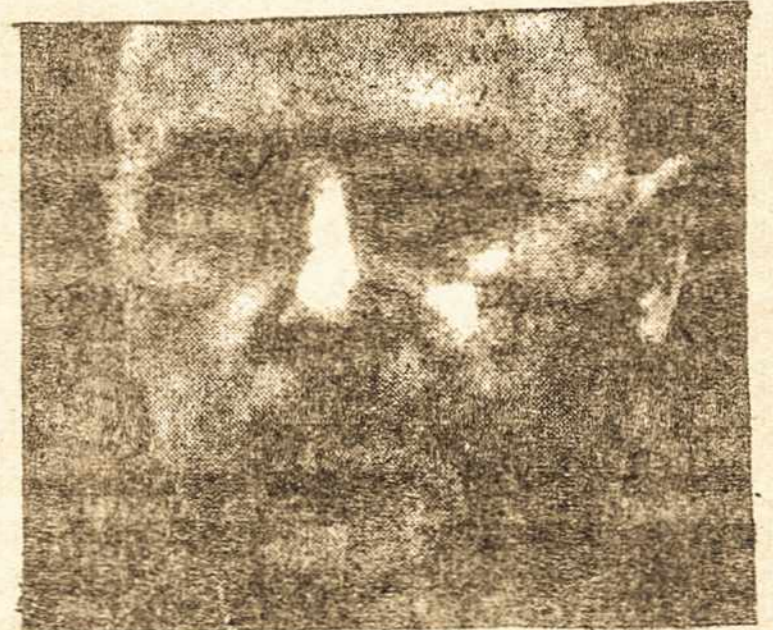
Po taip gerai pavykusios mūsų jaunimo išvykos linkėtina pirmajam Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungos pirmininkui ir visiems jo bendradarbiams sėkmingos darbuotės berengiant pas mus III PLJ Kongresą.

Stasys Vancevičius

BENEDIKTAS

SUGINTAS

VI

PRADEDAMA STATYBA

Bažnyčios statybos sutartis pasirašyta 1934 metų gruodžio 27 d. Bažnyčios statybos fondas jau turėjo 118.928 mil reišus ir 700 reišų Sklypą išlygino ir paruošiamuosius darbus dalkos būdu atliko patys Bendruomenės nariai, kuriems vadovavo J. Šimbelis.

1935 metais kovo 24 iškilmingai pašventintas kertinis akmuo. Šventino prel. ERNESTO DE PAULA, dalyvaujant tuometiniam Lietuvos konsului Dr. P. Mačiulimui.

Aukos buvo renkamos ir toliau. Rinkt padėjo keltas pasisventusių tam darbui tautiečių. Statybaėjo pilnu tempu. Taip po penkerių metų nuo kun. B. Suginto atvykimo S. Paulin, jo svajonė išsipildė Lietuvių bažnyčia kilo kaip ant mieliu.

Kun. B. Sugintas rinko aukas ne tik S. Paule, bet važinėjo po tolimesnes vietas kaip Frigorffico Anglo, Barretos Santos, Santo Anastácio ir kitur, kur tik buvo kiek didesnis skaičius lietuvių.

Bažnyčios statybos darbai užsitęsė virš metų. Aišku, su turima bažnyčios statybos fonde pinigų suma jos užbaigti nebuvo imanoma. Vidaus irengimo darbai buvo tęsiami dar po kun. Suginto išvykimo iš S. Paulo.

Pagrindiniai statybos darbai baigti 1936 metų pradžioje. Nors naujai bažnyčia dar daug ko trūko, bet pamaldas jau buvo galima laikyti.

Bažnyčios pašventimas

Naująją šv. Juozapo bažnyčia pašventinti nutarta 1936 metų vasario 16, suderinant iškilmes su Lietuvos Nepriklausomybės pamėnėjimu. 1936 m. vasario 9 atlaikytos paskutinį kartą pamaldos laikinojoje V. Belos koplyčioje ir tą pačią dieną perkeltas altorius jau į nuosavą lietuvių bažnyčia

Bus daugiau

TAUTOS ŠVENTĖ

Rugsėjo 8-ji mūsų Tautos Šventė. Nepakanka ją švesti tik suaugusiems. Reikia, kad jos prasmę pasisavintų ir mūsų vaikai. Prie to turi vesti šeima ir mokykla.

Štai, pav., kaip tą dieną aprašo Australijos lietuvaitė Rita Barkutė, Sidnėjaus Liet. Par. Sav. Mokyklos IV skyriaus mokinė.

Be Vasario 16 dienos, kuri yra Lietuvos Nepriklausomybės paskelbimo šventė, mes lietuviai dar švenčiame Tautos Šventę. Ji yra švenčiama rugsėjo 8 dieną.

Tą pačią dieną Katalikų Bažnyčia mininti Švč. Mergelės Marijos Gimimo dieną. Ją iškilmingai švęsavo Lietuvoje, ypač Šiluvoje.

1430 metais rugsėjo 8 Didysis Lietuvos Kunigaikštis Vytautas turėjo būti apvainikuotas Lietuvos karaliumi. Bet klatingi priešai sutrukdė jo apvainikavimą. Pats Vytautas neilgai trukus, spalio 27 d. pasimirė. 1930 metais Lietuva minėjo 500 metų sukaktį nuo jo mirties. Tie metai buvo pavadinti Vytauto Didžiojo metais, o Rugsėjo aštuntoji Tautos Šventė.

Iš istorijos žinome, kad po Vytauto Didžiojo mirties didelė ir stipri Lietuvos

valstybė ėmė pamažu silpnėti. Kelis šimtmečius lietuvių tauta buvo spaudžiama ir skriaudžiama, kartais net naikinta naikinama.

Bet Lietuva nežuvo. Lietuvos sūnūs Basanavičius, Kudirka, Maironis, ir daugelis kitų, pažadino tautą iš miego. Knygnešiai slapta nešė Lietuvoje uždraustas knygas ir laikraščius ir taip švietė lietuvius. Lietuviai pabudo ir sujudo. 1918 metų vasario 16 Lietuva paskelbta nepriklausoma. Savanorių karių krauju aplaistyta Lietuvos žemė sužydėjo laisvės žiedais. Bet toji brangi laisvė vėl buvo išplėšta.

Mes, jaunieji, turime išmokti mylėti brangią tėvų žemę Lietuvą, kaip ją mylėjo Lietuvos pranašai, poetai, knygnešiai, savanoriai ir partizanai. Neužmirškime tėvų kalbos, mokykimės lietuviškai. Būkime lietuviais, kad vėl laisvoje Lietuvoje galėtume švesti mūsų Tautos Šventę.

Šiandien minėdami Tautos Šventę saukim kartu su poetu Brazdžioniu.

Mylėsi Lietuvą iš tolo
Visa širdim, visais jausmais.

PAL Kongresas nori pagyventi meilę tolimai Tėvynei, ir tą Tėvynės meilę per teikti išeivijoj priaugančiai kartai.

Pr. G

PENKTOJO PIETŲ AMERIKOS LIETUVIŲ KONGRESO ŽINIOS

Ši puslapį tvarko Kongreso informacinės komisijos pirm. kun. P. Gavėnas

PAI KONGRESO FINANSŲ KOMITETAS DĖKOJA
visoms Ponioms, kurios taip kruopščiai suruošė skanią vakariene-churrasco. Kaip patirta, visi dalyvavusieji buvo labai patenkinti.

PALK-UI REIKIA TALKININKŲ

PALK Finansų Komisija kreipiasi į visus geros valios tautiečius, kurie galėtų prisidėti **IŠPLATINTI PAL KONGRESO TALKININKŲ BILJETUS**. Reikia tik 30 talkininkų, kurie parduotų tik po vieną PALK TALKININKŲ BILJETŲ KNYGELE.

KONGRESO LIETUVAITĖ

Spalio mėnesio viduryje pramatomi rinkimai ir pristatymas

PAL KONGRESO LIETUVAITES

Juo daugiau kandidačių, juo įdomesnės varžybos.

Kviečiamos visos lietuvių organizacijos statyti savo **k a n d i d a t e s**. Tokiu būdu į KONGRESO LIETUVAITĖS titulo varžybas įsijungs ne vien mergaitės-kandidatės, bet ir pačios organizacijos.

PALK-o TALKININKŲ LOTERIJA

IŠEIS PER PIRMAJĄ 1973 METŲ VALSTYBINĖ LOTERIJA. PRAMATYTI TOKIE FANTAI:

- I-ji premija: NEŠIOJAMAS TELEVIZORIUS-TV PORTATIL
- II-ji „ „BATEDEIRA“
- III-ji „ „STALO SERVICIAS-faqueira.
- IV-ji „ „ARBATOS SERVICIAS-JOGO DE CHA.
- V-ji „ „jogo de canetas“

REIKIA TIK IŠPADUOTI VISUS „TALKOS BILJETUS“ TODĖL VISI TAL-KON. TENELIEKA LIETUVIO BE PALKo „TALKOS BILIETO“.

FOTO ZELINA

Av. Zelina, 921

Telefone: 274-0476

**AUTO ACESSÓRIOS
PALIVANAS LIMITADA**

Rádios - Toca-Fitas
AUTO - CAPAS
Acessórios em geral

MATRIZ: Av. Goiás, 2540
Telefone: 42-1315

Filial: Av. Goiás, 3324

SÃO

SÃO CAETANO DO SUL, EST. S. PAULO

JURADO**NÃO EMPAPA
FICA SOLTINHO****COMERCIAL COSTA BARROS LTDA**

Rua Costa Barros, 691 - Vila Alpina
Pedidos pelos Tels.: 63-7093 e
273-3370

ESCRITÓRIO CONTÁBIL

NASCIMENTO

REG. C. R. C. S. P. N.º 4.000

LUIZ DO NASCIMENTO

CONTADOR

E

TECNICO DE ADMINISTRAÇÃO

PROT. N.º F-2.047/68

AVENIDA ZELINA, 911/3 - V. ZELINA
TELEFONES, 273-7142 E 274-0863
SÃO PAULO

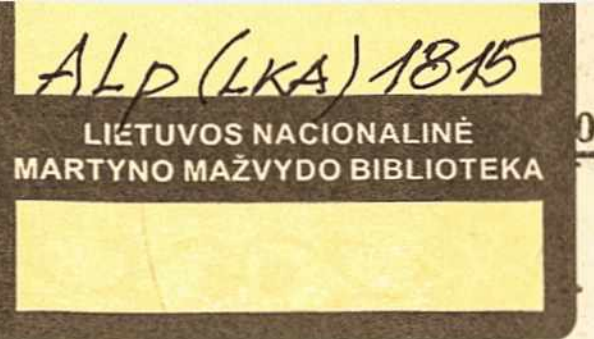
Administração de Empresa

Aberturas • Transferências

Encerramentos de Firmas

Escritas Fiscais
Comerciais e Industriais

Balancos e Revisões

M Ū S Ū P A D A N G Ė J

Gydosi St. Lukoševičienė

Vos tik išvykusi autobusu iš atostogų Montevideo mieste, Sr. Jankauskaitė Lukoševičienė pateko į nelaimę. Radijas pranešė, kad žuvusi. Po keturių dienų ligoninėje grįžo į SP. kur šiuo metu gydosi po operacijos kaujų lūžiams taisyti.

Grižo iš JAV.

Mėtus viešėjusi pas gimines ir pažįstamus į São Paulį sugrįžo Halina Mošinskienė.

KNYGU IŠPARDAVIMAS

Tautos šventės ir Brazilijos nepriklausomybės minėjime rugsėjo 10 dieną. Mookoje bei Spaudos baliuje V. Zelinėje bus galima įsigyti virš šimto skirtingų lietuviškų knygų ir įvairių plokštelių. Knygų yra: poezijos, romanų, dramų, religinių, jaunimui, leidinių anglišką kalbą, lituanistinių ir kt.

Olimpiniai žaidimai

Brazilijos krepšinio rinktinėje, kuri sėkmingai įpusėjo varžybose dalyvauja Radvilas Goraskas. Sovietų Sąjungos komandose lengvos atletikos srityje reikšiami R. Plungė, N. Sabaitė, K. Šapka, R. Bitė ir vilnietis A. Baranovas.

Nijolė Sabaitė laimėjo antrą vietą 800 m. bėgime (sidabro medalis).

Australijos krepšinio komandoje žaidžia Palubinskas, olimpinuose žaidimuose imetęs daugiausia taškų (bent iki IX.1).

Šv. Kazimiero mokyklėlė

Ši šeštadieni, rugsėjo 9 dieną, nebus lituanistinės mokyklos pamokų Mokoje.

MIRĖ

Š. m. rugpjūčio 14 d. ADELĖ VAITKEVIČIŪTĖ, 76 m. amžiaus, gyvenusi drauge su savo broliu Vila Nilo, V. Tucuruvi, SP. Palaidota Tremembé kapuose.

"Grandinėlė" susitiko su popiežium

ROMA. — Ingrida Bublienė telegrama iš Romos praneša, kad lietuvių ansamblis Grandinėlė po sėkmingų gastrolių Europoje rugpjūčio 17 d. buvo priimtas šv. Tėvo Pauliaus VI audiencijoje. Visi šokėjai ir jų vadovai buvo labai šiltai priimti. Šokių grupės narė Danutė Sušinskaitė šv. Tėvo prašė maldu už kenčiančią Lietuvą. Šv. Tėvas pažadėjo melstis ir suteikė specialų palaiminimą.

Šiuo metu Grandinėlė jau yra Šveicarijoje, po to vyksta į Prancūziją ir į Belgiją, iš kur ateinantį pirmadienį skris atgal į New Yorką ir autobusu — į Clevelandą.

Šio „Mūsų Lietuvos“ numerio
G A R B Ė S L E I D Ė J A S
S t a s y s M e l i ū n a s

Džiaugiamės, kad ir iš jaunosios kartos lietuvių, ir tai iš prekybininkų, atsiranda M.L. garbės leidėjų. Stasys Meliūnas nebe pirmą kartą išleidžia M. Lietuvą. Jis turi didelę automobilių pardavimo ir taisymo įmonę ESTAMEL, Veiculos LTDA, r. Ibitirama 1269 (prie Vila Zelinės). Dabar ją atnaujino, praplėtė ir tapo gražiu, įvairaus tipo CHEVROLET automobilių pardavėju. Linkime jam geros sėkmės, o M. Lietuvos skaitytojai, kai reiks pirkti automobilį, užsukite pas Stašą Meliūną sūnų

Dėkinga M.L. administracija

K N Y G O S gaunamos ML redakcijoje.

Tautiniai rūbai ir juostų raštai - Nina Nenortienė, skaučių leidinys - gausiai iliustruotas įvairių Lietuvos sričių pavyzdžiais. 38 psl. juostų smulkių raštų, viso 80 psl. Cr\$.10,00.

Brėkšmės našta, Jurgis Gliuda, romanas. 1972 metai, 384 psl. Cr\$.27,00.

Vaišvilkas, Jurgis Kralikauskas, istorinis romanas apie Mindaugą sūnų, Cr\$.20,00.

Moderni Mergaitė, kun. St. Yla, puiki knyga jaunam žmogui, Cr\$.22,00.

Saulės giesmė, Antanas Maceina, gili filosofinė studija, Cr\$.15,00.

Dievo Avinėlis, Antanas Maceina, gili filosofinė-religinė knyga, Cr\$.20,00

Laisvės Problema, Stasys Yla, aktualūs šiuolaikų svarstymai, Cr\$.10,00.

Kova prieš Dievą Lietuvoje, J. Savasis, religinės padėties apžvalga, Cr\$.5,00.

Valančiaus tipo vadas, St. Yla, mažas leidinys apie vyskupą Jurgį Matulaitį, Cr\$.1,00.

Pasakėčios, A. Giedrius, lietuviškos pasakos jaunam ir senam, Cr\$.12,00.

Skautų užsiėmimai, A. Saulaitis, SJ, iliustruota, Cr\$.15,00.

Gyvenimo Šaltiniai, Stasys Žilys, moderni knyga apie sakramentus, Cr\$.18,00.

Kristaus sekimas, Tomas Kempietis, ilgaamžė knyga, Cr\$.12,00.

Drambio kojos, Petras Babickas, eilėraščiai Cr\$.12,00.

Ošiančios pušys, Halina Mošinskienė, švelnūs ir vaizdingi aprašymai iš Lietuvos Cr\$.15,00.

Pietų Kryžius, Vienancijus Ališas, eilėraščiai, iliustruoti V. Vijeikio raizininiais, Cr\$.6,00.

Jau pasirinkti galima apie 80 skirtingų knygų ir keliasdešimt plokštelių (po 30 kr.)

J A U Č I A P A T

J A U Č I A P A T

S P A U D O S B I Č I U L I Ū

BALIUS

Ne, ne šį, o kitą sekmadienį rugsėjo 17 dieną, 12. val 30 minučių Zelinės Jaunimo namuose, bus šaunus Vyrų Brolijos rengiamas lietuviškos spaudos balius-pietūs.

Cia Jūsų laukia ne tik gardžios vaisės, kaip paprastai būna šių vyrų rengiamuose baliuose, bet ir gera linksma nuotaika, loterijos ir kitoki siurprizai. Bet pagalvokit ir tai, kad gardžiai valgydami ir gerdami, bejuokaudami, Jūs Kartu padarysite labai gerą darbą — paremsit visoj P. Amerikoj vienintėlį savaitinį laikraštį MŪSŪ LIETUVA, kuri negali išsiversti vien tik iš gaunamų prenumeratų

Pakvietimus jau galite gauti abejose klebonijose, pas Vyrų Brolijos narius, Casa Verde pas Matelionius (tel. 51-50-66) pas brolius Stankūnus, Prudentėje pas Motiejų Tamaliūną (tel. 274-07-84).

IKI PASIMATANT SPAUDOS BIČIULIŪ BALIUJE 1.22